

Vraag nr. 89
van 17 januari 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Houtverbranding – Vlarem

Er bestaat grote ongerustheid binnen de betrokken sector met betrekking tot de herziening van het milieureglement Vlarem I en II inzake de verbranding van hout en houtafval.

1. Wordt de mogelijkheid om houtverbrandingsinstallaties te vergunnen onder het hoofdstuk "stookinstallaties" inderdaad afgeschaft ?
2. Komt de verbranding van houtresten en houtafval onder het hoofdstuk "afvalverbranding" ?
3. Moeten de houtresten die verbrand worden chemisch geanalyseerd worden op de aanwezigheid van sporen van zware metalen en/of halogeenhoudende verbindingen ?
4. Wat zijn de gevolgen indien deze chemische analyse wijst op de aanwezigheid van zware metalen en/of halogeenhoudende verbindingen ?
5. De Vlaamse hout- en meubelindustrie zal zwaar moeten investeren voor het financieren van dergelijke chemische analyses en voor nieuwe houtverbrandingsinstallaties.

Voorziet de minister in financiële compensaties om over te schakelen naar een nieuwe verbrandingsinstallatie ?

6. Wordt in Vlaanderen een strengere toepassing van kracht dan de Europese richtlijn voor de verbranding van afvalstoffen ? Europa heeft namelijk de houtverbranding uit het toepassingsgebied van de richtlijn gesloten.

Antwoord

1. De verbranding van hout als grondstof blijft onverminderd ingedeeld onder de Vlarem-rubriek stookinstallaties. Uit de vraagstelling kan evenwel afgeleid worden dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vragen veeleer betrekking hebben op houtafval.

Volgens het Vlarea komt bepaalde houtafval in aanmerking voor gebruik als secundaire brandstof, die als dusdanig inderdaad onder de toepassing valt van de Vlarem-rubriek stookinstallaties.

Hieromtrent kan meegedeeld worden dat er inderdaad een ontwerpbesluit tot wijziging van het Vlarea voorligt waarmee onbehandeld houtafval en houtafval vergelijkbaar met onbehandeld houtafval voortaan niet meer als secundaire grondstof zou worden erkend. Het gevolg hiervan is dat dergelijke verbrandingsinstallatie dan niet meer onder de Vlarem-rubriek 43, maar enkel onder de rubriek 2 (afvalstoffen) zou vallen.

2. De sectorale voorwaarden voor houtafvalverbranding zijn gerangschikt onder de subafdeling 5.2.3bis.4 : "Voorwaarden voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties van biomassaafval."

Deze subafdeling maakt deel uit van de afdeling 5.2.3bis : "Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afvalstoffen."

3. Volgens het nieuwe voorstel moet de verontreinigingsgraad van het houtafval door de exploitant op regelmatige basis gecontroleerd worden (in de meeste gevallen jaarlijks).

Analyses van houtafval kunnen eveneens worden geleverd door leveranciers van het te verbranden houtafval, of leveranciers van materialen waaruit het te verbranden houtafval wordt geproduceerd. Analyses van leveranciers van houten materialen worden niet aanvaard wanneer de exploitant op het hout nog andere bewerkingen doet die een verontreiniging kunnen veroorzaken.

4. Aangezien de samenstellingseisen voorlopig alleen als richtwaarde gelden, heeft een eventuele overschrijding geen enkel gevolg.

Wel kan deze overschrijding door de exploitant een aanwijzing zijn dat het hout ofwel behandeld is, ofwel, in het geval van spaanderplaten, vervaardigd is uit behandeld houtafval.

5. De installaties die aan de huidige voorwaarden voldoen, zullen meestal ook aan de nieuwe voorwaarden voldoen.

Er zullen dus niet veel bijkomende investeringen noodzakelijk zijn. Derhalve is ook geen financiële compensatie noodzakelijk.

6. Een verbrandingsinstallatie voor biomassa valt inderdaad niet onder het toepassingsgebied van de richtlijn 2000/76/EG betreffende afvalverbranding en dient m.a.w. ook niet te voldoen

aan de voorwaarden voor afvalverbranding. Voor de verbranding van biomassa-afval kunnen de bevoegde autoriteiten een eigen wetgeving met eigen voorwaarden creëren. Deze eigen Vlaamse voorwaarden voor verbranding van biomassa-afval, gerangschikt onder de subafdeling 5.2.3bis.4, zijn soepeler dan de voorwaarden voor afvalverbranding.

Zowel de emissiegrenswaarden als de meetverplichtingen worden beperkt gehouden, met als doel de productie van hernieuwbare energie uit niet-verontreinigde biomassa te bevorderen.